

[Aksel Larsen.]

vel have været et argument, hvis det ærede medlem hr. Lars P. Jensen og hans parti dengang var gået ind for det med fuld musik og til deres sorg havde set det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens forslag strande. Forholdet er imidlertid det stik modsatte. Da forslaget i 1952 var til behandling her, var den nuværende højtærede statsminister socialdemokratiets ordfører; han holdt en ret bidsk tale, hvori han erklærede, at socialdemokratiet ville ikke være med til en prisfordyrelsespolitik, og med dette hovedargument afviste han forslaget om toldforhøjelse.

Altså, al den snak kan vi så nogenlunde lade ligge; det er den slags røgdviking, der skal til for at camaouflere det egentlige formål med historien. Lad os nu gå over til realiteterne. Realiteterne er disse, at en forhøjelse af tekstiltolden — og en så grov forhøjelse, at den skal give finansministeren 30 mill. kr. mere om året, end han har fået hidtil — vil virke varefordyrende. Vi kan strides om, hvor meget den vil fordyre varepriserne; jeg ved ikke, om det kan udregnes nøjagtigt på forhånd, men det er da i hvert fald klart, at det vil blive en fordyrelse for forbrugerne på adskilligt mere end de 30 mill. kr., ministeren kalkulerer med at få ind.

Dertil skal jo lægges avancen i de forskellige handelsled, inden varen når ud til forbrugeren, og hertil skal naturligvis også lægges den fordyrelse af de herhjemme fremstillede tekstilvarer, som må blive følgen. Det er jo så evig rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har sagt, at man må holde op med at ville både blæse og have mel i munden på samme tid. Man kan ikke på samme tid sige, at dette vil være en beskyttelse for den danske industri, og samtidig vil det ikke bevirke, at de udenlandske tekstilvarer kommer til at koste mere, end de har kostet hidtil, eftersom de udenlandske producenter kommer til at sætte deres priser ned for at klatre over den forhøjede toldmur, der her opbygges. Nej, følgen vil blive, at der også vil komme en stigning på herhjemme fremstillede tekstilprodukter, idet der i de forskellige handelsled vil blive lagt omkostninger og avance på, og derfor er jeg personligt overbevist om, at selv med den

forsigtigste og mest nøgterne beregning vil man komme til det resultat, at forbrugerne kommer til at betale en 3—4 gange det beløb, som finansministeren fiskalt vil få ud af sit forslag.

Så siger man: ja, men det er under alle omstændigheder nødvendigt for tekstilindustrien med beskyttelse, for at den kan klare sig overfor den udenlandske konkurrence. Det ville være rart, hvis regeringen og hvis socialdemokratiet kunne finde deres egne ben og vide, hvor de skal stå. Man laver propagandage for dansk arbejde, man lader den højtærede handelsminister sige: køb dansk, hvis danske varer er lige så gode og lige så billige som de udenlandske, ellers ikke. Men nu kommer regeringen, og nu kommer den højtærede handelsministers partis ordfører i disse dage her til folketinget og siger: da dansk tekstilindustri ikke kan fremstille varerne så godt og så billigt som udlandet, er vi nødt til at forhøje tolden.

Nu vil jeg personlig sætte et spørgsmålstegn ved dette, at dansk tekstilindustri skulle trænge til beskyttelse. Jeg tror det ikke. Det er forøvrigt ganske interessant, at der er danske tekstilfabrikanter, som bruger den trafik i lønningsposerne, hvori ugelønnen til arbejderne nedlægges, at lægge en lille seddel: køb dansk, køb danske tekstilvarer. Der er imidlertid adskillige af landets væverier, der fortrinsvis arbejder med udenlandske garner, til trods for at vi har spinderier herhjemme og altså kunne købe danske garner.

Lad det nu være, hvad det være vil, selv om også visse af de tekstilfabrikanter herhjemme, der råber på beskyttelse mod udenlandske varer, ikke har noget imod selv at benytte udenlandske halvfabrikata. Hvis man tager den nøgne statistik over Danmarks import af tekstilvarer, ser man, at i de første 11 måneder af 1954 importerede vi for 631 mill. kr. tekstilvarer fra udlandet. Men i de første 11 måneder af 1955 var importen af tekstilvarer gået ned til 541 mill. kr., altså faldet med 90 mill. kr., faldet med, skal vi sige, omkring 15 pct. eller måske lidt mere. Det tyder jo ikke på, at den udenlandske konkurrence på tekstilområdet er blevet større i løbet af 1955, end den var i 1954, og derfor har jeg svært ved at anerkende påstanden om, at det er udenlandsk konkurrence, der er